

Tit ringja — vit skriva

Er nakað á vási? — Ivamál?
Ein spurningur, ella tíðindi, so ring til okkara.
Vit eru til reiðar!

tíðindablaðið
sosialurin

Lýsingar:

Lýsingarmaður okkara er ráðgevari hjá fyrirkum og einstaklingum í lýsingaspurningum. Hetta verður gjørt uttan meir kostnað fyri lýsaran.

Tað sermerkta á fotopappíri

Myndirnar á framsýningini eru svart hvítar og allar eru sonevndar totalmyndir. Tað vil siga, tað eru ikki brot úr negativinum, sum eru gjørd storri, men alt negativt.

Í gjár byrjaði ein ljósmyndaframsýning í Norðurlandahúsinum.

Á hesi framsýning, sum endar 12. oktober, eru stívliga 30 myndir tiknar í Føroyum í august í fjør og mars í ár.

Ljósmyndarin eitur Lise Dreistel. Hon er úr Skagen og hóast hon bara er 20 ár, hevur hon longu í try ár arbeitt á Skagens

Avis. Men nú er hon flutt til Keypmannahavnar, har hon skal arbeiða á reklamustovuni hjá Lars Grunwald.

— Tað er langt til Føroya úr Skagen, gert tú eina meting í skundi. Men eitt hava Skagen og Føroyar kortini felags: eina-standandi náttúru og sermerki, sum eisini sæst aftur í folkinum og gerandis-

Lise Dreistel hevur valt at sýna alt motivtíð, sum fekk hana at taka myndina.

Framsýningin er opin gerandisdagar kl. 11.00 — 18.00 og sunnudagar kl. 14.00 — 18.00.

degnum, sigur Lise Dreistel.

Hon viðmerkir, at tað

kanska er nakað nasadjarvt hjá henni at koma til Føroya at sýna fram myndir úr Føroyum. Men endamálið við framsýningini í Norðurlandahúsinum er eisini at vísa á, at ljósmyndalist veruliga er list.

Nakrar myndir, sum nú hanga í Norðurlandahúsinum, hingu í summar á Skagens Fiskerestaurant, har Annika Hoydal sang føroyskar visur og segði frá.

Byrjaði í Føroyum

Lise Dreistel sigur, at dreymur hennara er at ferðast kring heimin og taka myndir. Tað var mest sum av tilvild, hon byrjaði hesa dreymferð í Føroyum. Men hetta angrar hon ikki.

— Føroyar hava fingið stórt pláss í hjarta minum.

Lise kom fyrstu ferð til Føroya í fjør og tað inniliga, náttúran, menniskjuni, lívið og gerandisdagurin í 1985 hugtøku hana.

— Og tá tú ert ljósmyndari, so brúkar tú myndir at vísa, hvussu alt

Lise Dreistel hevur arbeitt sum pressufotografur í try ár. Nú fer hon at royna seg sum reklamufotografur.

hetta ávirkar teg. Ikki atfinningarleyst, sjálvandi. Tú fær fatur í tí, sum ávirkar teg, gjøgnum linsuna. Tað mesta verður vrakað í myrkarúminum, men so eru eftir nakrar fá-

ar, tær dæmar best. Hetta eru tær, sum hava alt, bæði viðvíkjandi sjálvum evninum og teknikkinum, sigur ungi ljósmyndarin úr Skagen.

hd

Alice Kalsø brúkar ein óvanligan teknikk, sum á donskum kallast »bemaleda stofrelieffer». Her situr hon framman fyri ta stóru myndina »Livets dans for sjælen» (200 × 250 cm.).

Søgn í myndum

Í gjár læt upp framsýningin hjá Alice Kalsø í Listaskálanum.

Alice Kalsø býr í Keypmannahavn. Hon er hálv føroysk, mamma hennara var úr Kalsoynni.

Alice hevur sjálv verið í Kalsoynni nakrar ferðir. Fyrstu ferð var í 1966, tá buði hon í Syðradali, hjá einum mammubeiggja. Alice var tá 19 ára gomul. Hon kom aftur henda-vegin í 1978 og tá hoyrði hon søgnina um kópakónuna í Mikladali.

»Mær dæmdi myndirnar

í hesi søgnini og eg avgjörði at gera okkurt burtur úr henni, antin eina bók ella nakrar stórar myndir,» sigur Alice Kalsø í skránni til framsýningina.

Á framsýningini, sum er opin til 12. oktober, eru 23 seymaðar myndir, sum eru málaðar, umframt nakrar tekningar.

Framsýningin er opin friggjadag, leygardag og sunnudag kl. 15.00-20.00 og aðrar dagar kl. 15.00-17.00.

hd